

[Camre.]

at den afgift, som her gennemføres ved ændringen, altså på gas- og dieselolien, i alt er på 7 øre pr. l, hvorimod Vesttyskland har 107 øre pr. l i afgift, så der er ikke nogen risiko for, at disse forslag bevirker nogen forvridning i grænsehandelen.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges med 84 stemmer mod 56; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 angående titlen og ændringsforslagene nr. 3–11
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ole Olsen (SF):

Det forholder sig med afgiften for gas-, diesel- og nu fuelolie på akkurat samme måde, som det forholder sig med benzinen for SF. Den er et barn af råenergiavgiften, det er blevet et slemt misfoster, og vi kan ikke stemme for den af samme grund.

Der er i forhold til benzinen en grund mere til, at vi ikke kan stemme for afgiften her. Under forhandlingerne om råenergiavgiften krævede vi ganske udtrykkeligt, at de svagere i samfundet blev friholdt. Vi krævede sociale kompensationer, eller at et minimumsforbrug blev holdt fri for afgift.

Man er her fra socialdemokratiets side, som de fleste andre steder i denne lovbuket, bøjet af over for presset fra de reaktionære partier. Man har ikke givet sociale kompensationer, man har ikke friholdt de svage, man har tværtimod friholdt erhvervslivet. Det er det stik modsatte af den politik, som socialdemokratiet lagde ud med med forståelse for, at de, der var svage, ikke skulle bære dette. Man har i stedet for friholdt erhvervslivet, og det bør være ganske klart, at SF under ingen omstændigheder kan stemme for lovforslaget.

På den anden side erkender vi, at der må skabes en energipolitik her i landet. Vi erkender, at vi nødvendigvis i det lange løb – eller måske endda et temmelig kort løb – må have lagt fornuftige afgifter på olie. Derfor kan vi heller ikke stemme imod. Vi vil her som un-

der benzinen undlade at stemme vedrørende lovforslaget.

Jeg har en enkelt lille bemærkning til. Nu indgår ændringsforslagene jo i selve lovforslaget som en del af lovforslaget, og der er kommet en bestemmelse ind om, at fritagelsen dog ikke omfatter afgift af olie, der af kraftvarmeværker i selvstændige varmecentraler anvendes til fremstilling af varme. Nu plejer vi jo ikke at referere, hvad der sker i udvalgene, men denne bestemmelse har en ganske karakteristisk historie.

Når et elektricitetsværk producerer varme som spildvarme og leder den ud i ledningerne, så kan det varme vand godt nå at blive lidt for koldt, så man er nødsaget til at give det et lille pep og sætte et oliefyr ind, så det kan blive noget varmere igen, sådan at det er varmt nok, når det kommer frem. Her har man altså helt småligt sagt, at dette bør jævnføres med varmeværker. Det er en ganske urimelig bestemmelse, den er enormt administrationskrævende, idet den vil medføre, at det enkelte elektricitetselskab simpelt hen skal føre regnskab over, hvor dets olie går hen. Skal den bruges i selve elektricitetsselskabet, eller skal den bruges i disse relæstationer, som de hedder? Det skal de altså føre regnskab over på grund af en fantastisk smålig overholdelse af millimeterretfærdighed, begrundet i, at dette måske teoretisk snarere kan jævnføres med et varmeværk end med et kraftvarmeværk.

Vi ønsker her i folketinget, så vidt jeg forstår det, at opfordre til udvikling af kraftvarmeværker, men på grund af en mærkværdig millimeterretfærdighed forsøger man her efter bedste evne at sabotere det. Jeg synes, at de, der har stillet forslaget, burde have taget sig i det. Jeg er uforstående over for, at regeringen har accepteret det. Jeg synes, man skulle have fejlet det af bordet og simpelt hen sagt: vi skelner kun mellem elektricitetsselskaber og varmeselskaber. Men all right, nu står det her, og det bliver vel vedtaget, siden regeringen er hoppet på det. Jeg synes, det er en skam, at man lader sig vildlede af den slags betragtninger.

Ove Jensen (FP):

Med dette lovforslag har skatte- og afgiftsministeren fundet et nyt beskatningsområde, som så kan forventes forhøjet, hver gang riget fattes penge – og det sker som bekendt med jævne mellemrum.